

THIS WEEK'S TORAH PORTION:

Beha'alotcha (בהעלותך | When you set up)

Torah: Numbers 8:1-12:15

Haftarah: Zechariah 2:14-4:7

Gospel: Matthew 14:14-21

Nostalgia for the Familiar

In Numbers 11:4-9, nostalgia for the food of Egypt sweeps over the camp of Israel. "We remember the fish which we used to eat free in Egypt, the cucumbers and the melons and the leeks and the onions and the garlic, but now our appetite is gone. There is nothing at all to look at except this manna." (Numbers 11:5-6)

The same often happens to us after we take on a life of discipleship. For a while, it is fresh, new and exciting. It is invigorating, and each day is filled with new discovery. But after a period of time, the novelty wears off. We begin to miss the old vices and entertainments. We begin to feel nostalgic for ways of life that we have turned our backs on. When this happens (and it is normal that it does) we must press on all the harder in pursuit of our righteous Savior. It is normal for the heart to yearn for straying, but it is not normal to stray after the heart. We know better. If we will only press on, we will discover further joys, greater depths and new thrills in the pursuit of God.

Believers who begin to keep the commandments of God come from a variety of denominational and religious backgrounds. Typically, when they do, they commit to a life of Torah which they pursue with a proselyte's zeal.

Everything changes. Your calendar, your holidays, your day of worship, your friends, your rhythm of life, the places you go, your style of worship, the entertainment you watch—everything is different—even the food you eat. It is normal to, at a certain point, long for some of the old things you have left behind. Believers in the Torah movement often feel bewildered by the strangeness of the new world they have entered. They reflect back on the simpler days when a Sunday morning worship service was nearly the full extent of their expression of faith. They long for the simplicity they once knew. "We remember the fish which we used to eat free in Egypt, the cucumbers and the melons and the leeks and the onions and the garlic..." (Numbers 11:5) But the manna on which we now feed is the one who has descended from heaven. He is the bread of life, and He beckons us to eat of Him alone, and to follow Him alone. This is the way to life.

TORA GEDEELTE VAN DEZE WEEK:

Beha'alotcha (בהעלותך | Wanneer u zich opstelt)

Tora: Numeri 8:1-12:15

Haftarah: Zacharia 2:14-4:7

Evangelie: Mattheüs 14:14-21

Nostalgie voor het Vertrouwde

In Numeri 11:4-9 waait de nostalgie voor het voedsel van Egypte over het kamp van Israël. "We herinneren ons de vis die we in Egypte vrij aten, de komkommers en de meloenen en de prei en de uien en de knoflook, maar nu is onze eetlust verdwenen. Er is niets om naar uit te kijken behalve dit manna." (Numeri 11:5-6)

Hetzelfde gebeurt ons vaak nadat we een leven van discipelschap hebben aangenomen. Een tijdje is het fris, nieuw en opwindend. Het is verkwikkend en elke dag is met nieuwe ontdekkingen gevuld. Maar na een tijdje is de nieuwigheid eraf. We beginnen de oude ondeugden en amusante dingen te missen. We beginnen nostalgie te voelen over manieren van leven waar we ons van af hebben gekeerd. Wanneer dit gebeurt (en het is normaal dat dit gebeurt), moeten we nog harder doorgaan met het nastreven van onze rechtvaardige Verlosser. Het is normaal dat het hart graag afdwaalt, maar het is niet normaal om de hunker van het hart te volgen. We weten beter. Als we alleen maar doorgaan, zullen we in het streven naar God nog andere vreugden, grotere diepten en nieuwe opwindend ontdekken.

Gelovigen die de geboden van God beginnen te houden, komen uit verschillende confessionele en religieuze achtergronden. Als ze dat doen, wijden ze zich normaliter aan een Tora-leven dat ze met de ijver van een proseliet nastreven.

Alles verandert: je kalender, je feestdagen, je dag van aanbedding, je vrienden, je ritme van het leven, de plaatsen waar je naartoe gaat, je stijl van aanbedding, het vermaak dat je ziet - alles is anders - zelfs het voedsel dat je eet. Het is normaal dat je op een bepaald moment verlangt naar sommige van de oude dingen die je achtergelaten hebt. Gelovigen in de Tora-beweging zijn vaak van hun stuk gebracht door de vreemdheid van de nieuwe wereld die zij zijn binnengegaan. Ze kijken terug op de simpeler dagen toen een zondagochtendienst bijna de volle omvang van hun geloofsuiting was. Ze verlangen naar de eenvoud die ze ooit kenden. "We herinneren ons de vis die we in Egypte vrij aten, de komkommers en de meloenen en de prei en de uien en de knoflook ..." (Numeri 11:5). Maar het manna waarmee we ons nu voeden, is datgene wat is afgedaald uit de hemel. Hij is het brood des levens en Hij wenkt ons om alleen van Hem te eten en Hem alleen te volgen. Dit is de weg naar het leven.